

maal om en Landbefæstning omkring København er et eminent politisk, militærpolitisk, et indrepolitisk og et udenrigspolitisk Spørgsmaal, som der er ført Kamp om i en Menneskealder. Han maa vide, at Forsvarskommissionens Flertal fremsatte 9 væsentlige Indvendinger mod Københavns Landbefæstning. Ikke des mindre forelægger han et Forslag om en Landfront omkring København. Det, synes jeg, berettiger mig til at sige, at han efter at være kommen til Roret, har svigtet de Forudsætninger, hvorunder han kom til Magten. Den højtærede Konseilspræsident vil neppe kunne benægte, at hvis han, inden han modtog Kongens Kaldelse til at danne et nyt Ministerium efter Albertiaffæren, havde raadført sig med sit Parti eller sine Partier og forelagt et Program og sagt paa det Tidspunkt: Jeg vil løse Forsvarssagen ved Hjælp af en saadan Landbefæstning, vilde han ikke være kommen til Magten. Det kan Konseilspræsidenten sige sig selv. Men hvis han, efter at være kommen til Magten, har svigtet Forudsætningerne, saa, siger jeg, er det ikke Parlamentarisme. Jeg kan stadig ikke se andet, jeg synes ikke, den højtærede Konseilspræsident kan benægte, at jeg havde Ret, naar jeg i Gaar sagde: Parlamentarisme er dette, at der om en vis Opfattelse danner sig et Flertal i Befolkningen, som bliver Flertal i dette Ting, og som saa faar Regeringsmagten for at gennemføre denne Anskuelse. Det er Parlamentarisme, ellers ved jeg ikke, hvad det er. Det er Folkestyre. Den højtærede Konseilspræsident er kommen i Konflikt med Folkestyreprincippet.

Den højtærede Konseilspræsident sagde, at han unægteligt vidste forskellige Ting, som han ikke havde meddelt det nedsatte Udvalg, men han vilde ikke udtale sig om, hvorvidt han havde konfereret med sine Kolleger derom. Jeg synes, det har en vis Betydning for os at faa det at vide. Thi deraf afhænger i ikke ringe Grad den Vægt, vi kunne tillægge en saadan hemmelig Viden hos Konseilspræsidenten. Han sagde i Gaar: Vi sidde her — altsaa alle Ministeriets Medlemmer — paa de Pladser, hvor vi bedst ere i Stand til at veje disse Ting, veje de forskellige Hensyn mod hinanden, bedst i Stand til at faa Indblik i disse forviklede og vanskelige Forhold. Han hævdede sin Ret til at retdede dette Ting uden at sige, hvorpaa det kom an. Saa gentager jeg: Vi kunne ikke tillægge denne Viden nogen Vægt. Hvis Landbrugsministeren ogsaa har faaet Del i denne Viden, viser

det sig, at denne Viden ikke en Gang har gjort Indtryk paa et Medlem af Regeringen selv. Det synes jeg er givet. Jeg synes derfor, den højtærede Konseilspræsident skylder os Oplysning om, hvorvidt Landbrugsministeren har faaet Del i den Viden, Konseilspræsidenten er i Besiddelse af. Har Landbrugsministeren faaet det, er denne Viden altsaa af en saadan Art, at den ikke har gjort mindste Indtryk paa Landbrugsministeren, men saa kan Konseilspræsidenten heller ikke gøre Regning paa, at den kan gøre Indtryk paa os.

Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren (N. Neergaard): Til det ærede Medlems lange Udvikling skal jeg gøre den ganske korte Bemærkning, at siden Forsvarskommissionens Nedsættelse har der været almindelig Samstemmighed om, at de Spørgsmaal, som man henlagde til Forsvarskommissionen, unddrog man fra den almindelige Politik. Der har paa dette Punkt ikke været noget som helst partipolitisk Program fra Venstre, i alt Fald ikke fra den Del af Venstre, som var Regeringens Venstre. Der har fra disse Venstregrupper Side siden Forsvarskommissionens Nedsættelse ikke foreligget noget, der tager bestemt Standpunkt til Enkeltheder med Hensyn til Forsvarets Ordning. Det kunde der heller ikke foreligge, efter at man udtrykkelig havde unddraget den almindelige Partipolitik disse Spørgsmaal og henlagt dem til rent saglig Behandling.

Borghjerg: Maa jeg gøre den korte Bemærkning til den højtærede Konseilspræsident, at jeg forstaar aldeles ikke, hvorledes et Spørgsmaal nu, efter at Forsvarskommissionen har afgivet Betænkning, kan undrages den almindelige Politik, naar det former sig saaledes, at Regeringen gør det til et Kabinetsspørgsmaal. Er et Kabinetsspørgsmaal da ikke et politisk Spørgsmaal, og hvor kan Regeringens Chef sætte sin Regerings Eksistens ind paa et Spørgsmaal, som et Medlem af Regeringen er uenig om? Det forekommer mig at være en fuldkommen forvirret, fuldkommen taaget Stilling, der yderligere vil bidrage til at trække det Nederlag ned over Regeringens Hoved, der i og for sig alligevel vilde være saa velfortjent, som Regeringen har svigtet de Forudsætninger, under hvilke den kom til Magten.

Jeg rettede et Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident, som jeg fremdeles ikke har faaet Svar paa. Jeg turde maaske da vende mig til den højtærede